

Područnog ureda Koprivnica, Ispostava Đurđevac od 22. rujna 2005. za iznos od 648.921,04 kn, koji iznos je dobrovoljno plaćen i istovremeno da se nastavlja ovrha za iznos od 2.482.955,51 kn sa zakonskim zateznim kamatama po stopi od 15 % godišnje počevši od 25. siječnja 2006. U obrazloženju rješenja o ovrsi navodi se da je protekao rok za dobrovoljno izvršenje, a da je rješenje postalo ovršno za cjelokupni dug koji nije plaćen te da se dostavlja rješenje na provedbu nadležnoj banci. Međutim, tužitelj nikada nije primio rješenje o ovrsi na iznos od 2.482.955,51 kn, u kojemu rješenju bi bio sadržan iznos duga, isprava na temelju koje je utvrđen porezni dug, rok za dobrovoljno izvršenje činidbe, rok za žalbu, predmet ovrhe, način provođenja ovrhe, troškove ovrhe, kamate, uputu o pravnom lijeku i dr. (čl. 128. Općeg poreznog zakona).

5. Radi razjašnjenja spornih, pravno odlučnih činjenica, pročitani su sadržaji rješenja od 22. rujna 2005. (stranica 7-11), rješenja o ovrsi od 24. siječnja 2006. (12-15), zahtjeva za mirno rješenje spora (16-17, 22-23), povratnice (18), žalbe i prijedloga za odgodu ovrhe u odnosu na rješenje o ovrsi od 24. siječnja 2006. (19-21), poreznog rješenja od 30. srpnja 2004. (24-36), žalbe na porezno rješenje od 30. srpnja 2004. (37-50), zapisnika Ministarstva financija, Porezne uprave, Područni ured Koprivnica (51-103), rješenja Ministarstva financija, Porezna uprava, Područnog ureda Koprivnica, Ispostava Đurđevac od 24. siječnja 2006. (128-131), Službene bilješke (132) obavijesti banke o provođenju rješenja UP/I-415-02/2005-001/00079 od 26. rujna 2006. (133), nalaza i mišljenja sudskog vještaka Jakova Franjića (144-159), rješenja Ministarstva financija, Samostalne službe za drugostupanjski upravni postupak od 7. travnja 2005. (171-180), rješenja Ministarstva financija, Samostalne službe za drugostupanjski upravni postupak od 21. veljače 2008. (186-187), tužbe Upravnom sudu Republike Hrvatske (188-190), nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka knjigovodstveno financijske struke Đurđe Dušić iz trgovačkog društva Vještačenje Dušić d.o.o. Rijeka (198-223), sadržaja iskaza svjedoka Petra Šlabeka (233-234), presude Upravnog suda Republike Hrvatske poslovni broj US-6980/2005-6 od 6. svibnja 2009. (292-295), presude Upravnog suda Republike Hrvatske poslovni broj US-4204/2008-4 od 21. listopada 2009. (296-298), rješenja Županijskog suda u Varaždinu, Stalna služba u Koprivnici poslovni broj GŽ-1539/2016-2 od 14. listopada 2016. (318-320), rješenja Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj St-24/11-223 od 2. listopada 2015. (321-323), rješenja Ministarstva financija, Samostalne službe za drugostupanjski upravni postupak od 25. rujna 2008. (344-345).

6. Izvedeni dokazi ocijenjeni su sukladno odredbi čl. 8. Zakona o parničnom postupku («Narodne novine» broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22 i 114/22 - dalje ZPP).

7. Ocjenom izvedenih dokaza sud utvrđuje da je tužbeni zahtjev neosnovan.

8. Predmet spora, nakon djelomično povučene tužbe, tužitelj je zahtjev za isplatu iznosa od 119.866,96 EUR-a / 903.137,61 kn. Tužitelj drži da je taj iznos tuženik neosnovano stekao provedbom ovrhe prema rješenju o ovrsi Republike

¹ Fiksni tečaj konverzije 7,53450

Hrvatske, Ministarstva financija, Porezne uprave, Područnog ureda Koprivnica, Ispostave Đurđevac, KLASA: UP/I-415-02/2005-001/00079, UR.BROJ: 513-007-06-01/2006-03 od 24. siječnja 2006., donesenom radi naplate potraživanja poreza na dobit prema poreznom rješenju Republike Hrvatske, Ministarstva financija, Porezne uprave, Područnog ureda Koprivnica, Ispostave Đurđevac, KLASA: UP/I-471-02/2004-01/1997, UR.BROJ: 513-07-06/2004-4 od 30. srpnja 2004.

9. Tijekom postupka sud je nedvojbeno utvrdio slijedeće činjenice:

- da je doneseno rješenje Ministarstva financija, Porezne uprave, Područni ured Koprivnica, Ispostava Đurđevac, Klasa UP/I-415/02/2005-001/00079, Urbroj: 513-007-06-01/2005 od 22. rujna 2005. godine i rješenje o ovrsi istog tijela Klasa: UP/I-415-02/2005-001-00079, Urbroj: 513-007-06-01/2006-03 od 24. siječnja 2006. godine,

- da je protiv rješenja od 24. siječnja 2006. godine tužitelj podnio žalbu te da je povodom te žalbe doneseno rješenje Samostalne službe za drugostupanjski upravni Postupak Klasa: UP/II-415-02/06-01/531, Urbroj: 513-04/08-02 od 21. veljače 2008. godine, kojim je tužiteljeva žalba odbijena kao neosnovana,

- da je Porezna uprava, Područni ured Koprivnica, sačinila zapisnik 18. lipnja 2004., na temelju kojeg je donijeto porezno rješenje tog područnog ureda Klasa: UP/I-471-02/04-01/97, Urbroj: 513-07-06/04-4 od 30. srpnja 2004.,

- da je tužitelj podnio žalbu protiv tog rješenja ali da je drugostupanjsko upravno tijelo odbilo žalbu rješenjem Klasa UP/II-471-02/04-01/672, Urbroj: 513-04/05-2 od 7. travnja 2005.,

- da je na temelju prije citiranog rješenja od 22. rujna 2005. određena pljenidba novčanih sredstava tužitelja kod banke u iznosu od 648.721,04 kn te protiv tog rješenja tužitelj nije podnio žalbu drugostupanjskom upravnom tijelu,

- da je tuženikovim rješenjem, Porezne uprave, Područnog ureda Koprivnica, Ispostava Đurđevac od 24. siječnja 2006. godine djelomično obustavljena ovrha po rješenju od 22. rujna 2005. godine za iznos duga plaćenog u roku za dobrovoljno izvršenje ali da u tom rješenju nije naveden plaćeni iznos poreznog duga, no da se točkom II tog rješenja od 24. siječnja 2006. navodi da je nakon proteka roka ostao neplaćen iznos duga od ukupno 2.482.955,51 kn te je naloženo tim rješenjem da se ta tužiteljeva sredstva plijene kod banke za korist tuženikovog računa,

- da je protiv rješenja od 24. siječnja 2006. tužitelj podnio žalbu koja je odbijena rješenjem Ministarstva financija Republike Hrvatske, Samostalne službe za drugostupanjski upravni postupak, Klasa: UP/II-415-02/06-01/531, Ur.broj: 513-04/08-02 od 21. veljače 2008. Protiv navedeno rješenja drugostupanjskog tijela tužitelj je pokrenuo upravni spor, u kojem je tužba odbijena presudom Upravnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Us-4204/2008-4 od 21. listopada 2009.,

- da je po rješenju od 24. siječnja 2006. izvršena prinudna naplata pljenidbom sredstava s tužiteljevog računa u ukupnom iznosu od 345.766,03 EUR-a / 2.605.174,26 kn te su sredstva prenesena na tuženikov račun, što proizlazi iz sadržaja obavijesti Zagrebačke banke d.d., Zagreb. od 26. rujna 2006. (stranica 133 spisa),

- da tužitelj od ukupno naplaćenog iznosa od 345.766,03 EUR-a / 2.605.174,26 kn u ovršnom postupku, u ovoj parnici zahtjeva povrat, odnos isplatu iznosa od 119.866,96 EUR-a / 903.137,61 kn.

10. Sporno je postoje li razlozi zbog kojih bi tuženik bio u obvezi tužitelju vratiti, odnosno isplatiti iznos od 119.866,96 EUR-a / 903.137,61 kn, koji je prisilno naplaćen na temelju rješenja poreznog tijela prvog stupnja od 24. siječnja 2006.

11. Perma odredbi čl. 127 st. 1 Općeg poreznog zakona ("Narodne novine" broj: 127/00, 86/01 i 150/02 – dalje: OPZ), propisano je da se ovrha provodi na temelju ovršne ili vjerodostojne isprave, prema stavku 2. istog članka Zakona ovršna isprava je rješenje o utvrđivanju poreza, a prema stavku 3. istog članka Zakona vjerodostojna isprava je knjigovodstveni izlist stanja poreznog duga potpisanog ovlaštene osobe poreznog tijela.

11.1. Iz sadržaja rješenja od 24. siječnja 2006. koje je donijelo upravno tijelo prvog stupnja vidljiva je visina duga i na što se odnose utvrđene tužiteljeve obveze koje se prisilno naplaćuju, a koje su utvrđene u iznosu od 2.482.955,51 kn. Imajući u vidu navedeno, nadležno upravno tijelo prvog stupnja pravilno je utvrdilo da tužitelj nije platio dospjeli dug za to propisanom roku pa su se stekli uvjeti da se dužni iznos naplati na osnovi rješenja o ovrsi sukladno čl. 138 OPZ, tj. pljenidbom tužiteljevih novčanih sredstava s njegova računa koji ima kod Zagrebačke banke d.d., Zagreb. Tužiteljev prigovor da rješenje tijela prvog stupnja od 24. siječnja 2006. nije rješenje o ovrsi u smislu odredaba OPZ te da se na temelju toga nije mogla provesti ovrha na njegovom žiro-računu te da u predmetnom rješenju nije navedeno na temelju koje se dokumentacije ovrha provodi, ovaj sud utvrđuje neosnovanu, a takvim su ga ocijenili i drugostupanjsko upravno tijelo i Upravni sud Republike Hrvatske u upravnom sporu. Naime, iz sadržaja isprava koje se nalaze u spisu proizlazi da je rješenjem tijela prvog stupnja od 24. siječnja 2006. djelomično obustavljen postupak ovrhe po rješenju od 22. rujna 2005., gdje su nakon roka za dobrovoljno izvršenje na naplatu dospjele i novoutvrđene tužiteljeve obveze u poslovima inspekcijskog nadzora poreznog tijela te porezna zaduženja koja je sam tužitelj iskazao u izvješću. Dakle, porezni dug se povećao u odnosu na prethodno rješenje o ovrsi od 22. rujna 2005. te je tako dio duga ostao nenaplaćen. Ta je činjenica rezultirala donošenjem novog rješenja tijela prvog stupnja od 24. siječnja 2006.

11.2. U smislu odredbe čl. 280. Zakona o općem upravnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91 i 103/96 – dalje: ZUP) koje se u postupku oporezivanja primjenjuje podredno, u postupku administrativnog izvršenja može se izjaviti samo

¹ Fiksni tečaj konverzije 7,53450

žalba koja se odnosi na izvršenje, a ne može se pobijati pravilnost rješenja koje se izvršuje, jer je tužitelj mogao prigovore glede porezne obveze osporavati samo u postupku utvrđivanja porezne obveze, a ne više u postupku koji slijedi nakon toga, a to je postupak izvršenja, ili ovaj sudski postupak u kome tužitelj zahtjeva vraćanje novčanog iznosa koji je prisilno naplaćen. Dakle, ovaj sud nije ovlašten ispitivati pravilnost rješenja od 24. siječnja 2006. Svoje prigovore na pravilnost navedenog rješenja tužitelj je mogao isticati i isticao je u postupku utvrđivanja porezne obveze, a svi tužiteljevi prigovori su odbijeni kao neosnovani.

11.3. Uslijed navedenog, sud nije posebno ocjenjivao sadržaj nalaza i mišljenja knjigovodstveno-financijskog vještaka u odnosu na pravilnost postupka utvrđivanja porezne obveze nadležnog tijela, jer ovaj sud pravilnost postupka utvrđivanja porezne obveze nadležnog tijela nije ovlašten utvrđivati, a tijela koja su bila ovlaštena utvrđivati pravilnost navedenog postupka, utvrdila su da je tužiteljeva porezna obveza iz rješenja od 24. siječnja 2006. pravilno utvrđena. Iz istih razloga sud nije posebno ocjenjivao iskaz saslušanog svjedoka Petra Šlabeka, kao niti sadržaj drugih isprava u odnosu na tu okolnost.

11.4. Tužitelj je tijekom postupka u spis predmeta dostavio rješenje Republike Hrvatske, Ministarstva financija, Samostalne službe za drugostupanjski upravni postupak od 25. rujna 2008. kojim je poništeno rješenje prvostupanjskog upravnog tijela od 7. srpnja 2006. Budući da navedeno rješenje od 7. srpnja 2006. nije u svezi s predmetom ovog spora, sud nije posebno ocjenjivao njegov sadržaj.

11.5. Neosnovana je tuženikova tvrdnja da u konkretnom slučaju ne postoji sudska nadležnost, jer je predmet spora imovinskopravni zahtjev na isplatu i kao takav ide u sudsku nadležnost na temelju odredbe č. 34. st. 2. ZPP, što proizlazi iz sadržaja rješenja Vrhovnog suda Republike Hrvatske u Zagrebu, poslovni broj Rev-18/2010-2 od 19. siječnja 2011.

12. Na temelju izvedenih dokaza tijekom postupka sud nedvojbeno utvrđuje da je rješenje o ovrsi nadležnog poreznog tijela od 24. siječnja 2006. ocjenjeno pravilnim i zakonitim u postupku utvrđivanja porezne obveze, a ovaj sud nije ovlašten ocjenjivati pravilnost i zakonitost postupka utvrđivanja porezne obveze. Budući da je tuženik u postupku prisilne naplate naplatio utvrđeni porezni dug iz rješenja od 24. siječnja 2006., neosnovan je tužiteljev zahtjev da mu tuženik vrati, odnosno isplati iznos od 119.866,96 EUR-a / 903.137,61 kn sa zakonskim zateznim kamatama. Iz navedenih je razloga tužbeni zahtjev za isplatu navedenog iznosa odbijen kao neosnovan i odlučeno je kao u točki I izreke presude.

13. Odluka o troškovima parničnog postupka donesena je na temelju odredbe čl. 154. st. 1. i čl. 155. st. 1 ZPP-a. Tužitelj je u cijelosti izgubio parnicu i dužan je protivnoj stranci naknaditi troškove izazvane vođenjem postupka, koji su bili potrebni za vođenje parnice.

14. Visina tuženikovih parničnih troškova utvrđena je primjenom Tarifi o

nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj 142/12, 103/14, 118/14, 107/15, 37/22 i 126/22 – dalje: OT), vrijednosti predmeta u spora koja se tijekom postupka mijenjala te je iznosila 329.544,82 EUR-a / 2.482.955,51 kn do ročišta od 9. siječnja 2023., a od 9. siječnja 2023. pa nadalje iznosila je 119.866,96 EUR-a / 903.137,61 kn te tuženikovom troškovniku u kojemu je tuženik obračunao troškove parničnog postupka prema vrijednosti predmeta spora u iznosu od 119.866,96 EUR-a / 903.137,61 kn.

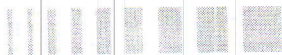
14.1. Tužiteljjev parnični trošak sastoji se od troška sastav odgovora na tužbu u iznosu od 1.791,96 EUR-a (Tbr. 8.1 OT), sastava podnesaka od 5. travnja 2007. u iznosu od 1.791,96 EUR-a (Tbr. 8.1 OT), zastupanja na ročištima od 12. lipnja 2007., 8. veljače 2008., 21. listopada 2008. i 13. veljače 2023., za svako ročište iznos od 1.791,96 EUR-a (Tbr. 9.1 OT), zastupanja na ročištima od 13. svibnja 2008., 19. rujna 2008., 3. studenog 2008., 6. prosinca 2022. i 9. siječnja 2023., za svako ročište iznos od 895,98 EUR-a (Tbr. 9.2 OT), sastava podnesaka od 7. veljače 2008., 21. veljače 2008., 19. studenog 2019., 30. travnja 2020., 10. rujna 2020. i 10. siječnja 2023., za svaki podnesak za iznos od 99,54 EUR-a i sastava žalbe od 13. studenog 2008. u zahtijevanom iznosu od 1.791,96 EUR-a (Tbr. 10.1 OT), što ukupno iznosi 17.624,86 EUR-a te je odlučeno kao u točki II izreke presude.

15. Kao neosnovan, odbijen je tuženikov zahtjev za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 23.590,22 EUR-a, jer je tuženik za ročišta na kojima se raspravljalo samo o procesnim pitanjima, a koja su navedena u točki 14.1 obrazloženja, zahtijevao naknadu troškova zastupanja kao za ročišta na kojima se raspravljalo o glavnoj stvari ili kao da su se izvodili dokazi, dok je za podneske po Tbr. 8.3 OT zahtijevao naknadu troška po Tbr. 8.1 OT. Za podneske od 14. ožujka 2007., 12. lipnja 2007., 13. svibnja 2008., 11. prosinca 2008. i 9. kolovoza 2019. sud je ocijenio da nisu bili potrebni za vođenje parnice jer u tim podnescima tuženik je ponavljao navode već iznesene tijekom postupka. Iz navedenih je razloga odlučeno kao u točki III izreke presude.

16. Tužitelj je djelomično povukao tužbu za iznos od 209.677,86 EUR-a / 1.579.817,80 kn, o čemu se tuženik nije očitovao u roku od 15 dana pa se smatra da je pristao na djelomično povlačenje tužbe. Stoga je na temelju čl. 193. st. 2. ZPP-a odlučeno kao izreci rješenja.

Đurđevac, 24. ožujka 2023.

Dokument je elektronički potpisan:
Siniša Rajnović
Vrijeme potpisivanja:
24-03-2023
14:51:20

DN:
C=HR
O=OPĆINSKI SUD U KOPRIVNICI
2.5.4.97#0C1156415448522D3638353136393338393735
OU=Signature
S=Rajnovic
G=Siniša
CN=Siniša Rajnović

Sudac
Siniša Rajnović

Uputa o pravnom lijeku: protiv ove presude i rješenja dopuštena je žalba nadležnom županijskom sudu. Žalba se podnosi u tri istovjetna primjerka putem ovog suda, u roku od 15 dana od dana dostave presude i rješenja.

Dostavna naredba:

1. Odvjetnik Branko Rakitničan, Koprivnica
2. Zakonski zastupnik Općinsko državno odvjetništvo u Koprivnici, Koprivnica

Broj zapisa: **9-30856-b5096**

Kontrolni broj: **0de57-b2786-6103d**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Siniša Rajnović, O=OPĆINSKI SUD U KOPRIVNICI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Koprivnici** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.